

Rådmand Steen Møller
sm@odense.dk

Beskæftigelsesministeren
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

6. december 2017

J.nr. 2017-7179

Vedr. Odense Kommunes henvendelse om hjælp til tandbehandling efter lov om aktiv socialpolitik

Kære Steen Møller

Tak for din henvendelse om kommunernes mulighed for at yde økonomisk hjælp til tandbehandling efter lov om aktiv socialpolitik, som du også har sendt til børne- og socialministeren. Jeg svarer også på vegne af børne- og socialministeren, da reglerne hører under mit ansvarsområde.

Det fremgår af henvendelsen, at det er Odense Kommunes opfattelse, at reglerne i deres nuværende form kan betyde, at socialt udsatte borgere får afslag på hjælp fra kommunen og derfor er henvist til at optage et lån med urimeligt høje omkostninger eller at undlade at få gennemført behandlingen. Videre fremgår det, at I fra Odense Kommunes side ønsker, at der skabes hjemmel til, at der kan tages hensyn til lånevilkårene i vurderingen af, om borgeren har mulighed for at optage et lån.

Der er i dag flere muligheder for at yde hjælp til tandbehandling til udsatte borgere efter lov om aktiv socialpolitik. Dels er der et rettighedsbaseret tilskud, jf. lov om aktiv socialpolitik § 82 a, som omfatter blandt andre kontanthjælpsmodtagere, dels kan der ydes et transbestemt tilskud, jf. lov om aktiv socialpolitik § 82, til kontanthjælpsmodtagere, studerende og andre lavindkomstgrupper til egenbetalingen efter en individuel konkret vurdering.

Når en person søger om den transbestemte hjælp til tandbehandling, skal kommunen foretage en konkret vurdering af, om ansøgeren selv har økonomisk mulighed for at betale for tandbehandling. Ved denne vurdering skal der lægges vægt på ansøgerens individuelle økonomiske forhold, herunder rådighedsbeløb og formue. Rådighedsbeløbet fastsættes med udgangspunkt i de månedlige nettoindtægter fratrukket de rimelige og nødvendige faste udgifter. Udgifter til afdrag på gæld kan som udgangspunkt ikke medregnes, medmindre der er oplysninger om særlige forhold, der giver grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

Hvis ansøgeren i det konkrete tilfælde kan betale udgiften ved hjælp af et lån eller en afdragsordning, kan kommunen ikke yde transbestemt hjælp. Det er dog en betingelse, at det er realistisk, at ansøgeren kan betale de løbende afdrag og øvrige omkostninger ved lånet/afdragsordningen.

Kommunen kan ikke uden videre lægge til grund, at borgeren kan opnå en afdragsordning. Det er en del af sagens oplysning, og kommunen skal derfor indhente oplysninger fra borgeren, om borgeren har forsøgt at få en afdragsordning.

Ankestyrelsen har i hotlinesvar om problemstillingen blandt andet oplyst, at:
”Det er dog vores umiddelbare opfattelse, at en tilstrækkelig oplysning af sagen ikke betyder, at kommunen i hver enkelt sag skal undersøge alle lånemuligheder på markedet. Det må bero på en konkret vurdering af sagens oplysninger og ansøgerens samlede situation, hvornår en sag set i forhold til lånemuligheder er tilstrækkeligt oplyst.

Det, kommunen skal undersøge, er, om ansøgeren har mulighed for at optage et lån, og om der efter en konkret vurdering er tale om en realistisk afdragsordning. Det er en betingelse, at kommunen vurderer, om den mulige afdragsordning er en realistisk afdragsordning. Kommunen skal vurdere, om afholdelse af udgiften ved afdragsordningen i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes eller familiens muligheder for at klare sig i fremtiden. Det skal vurderes, om det er realistisk at afholde udgiften, herunder den tidsmæssige udstrækning og beløbets størrelse, sammenholdt med den pågældendes økonomi.

Spørgsmålet om, hvorvidt et lån kan optages på rimelige vilkår, indgår ikke i vurderingen af, om en lånemulighed kan tillægges betydning. Det afgørende er alene, om afdragsordningen er realistisk.”

Beskæftigelsesministeriet finder ikke, at Ankestyrelsens hotlinesvar skal fortolkes så skarpt, som I gør. Udmeldingen betyder efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse ikke, at kommunerne blot kan eller skal henvise en borger til at optage sådanne lån. Kommunen skal foretage en konkret vurdering i hver enkelt sag. Det skal netop vurderes, om det er realistisk, at borgeren kan betale lånet tilbage. Som det også fremgår af Ankestyrelsens udtalelse, skal kommunen vurdere om tilbagebetaling af lånet vil vanskeliggøre borgerens muligheder for at klare sig i fremtiden.

Jeg vil også henvise til, at det fremgår af retssikkerhedsloven, at kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunen har således mulighed for at vejlede borgeren i forhold til at finde billigere alternativer, fx behandling ved en anden tandlæge, som efter kommunens lokalkendskab kan anvise bedre finansieringsordninger.

På den baggrund finder jeg ikke grundlag for at ændre reglerne.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen